

men det betyder, at store dele af anledningen til terrorisme forsvinder.

Der vil jeg godt sige til hr. Jeppe Kofod, at vi er enige om, at vi efter valget sammen med vores koalitions partnere, den irakiske regering ikke mindst og FN drøfter omfang og karakter af vores bidrag til Irak, og det vil vi selvfølgelig gøre med partierne bag indsatsen og bag denne vedtagelse.

Så er jeg enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at fredsprocessen i Mellemøsten, nu kaldte jeg den konflikt territorial, er en meget væsentlig opgave, og jeg håber ligesom hr. Niels Helveg Petersen, at de skift, der er sket her i området – en regeringsændring i Israel, hvor Peres er kommet med, og de virkelig vellykkede valg i det palæstinensiske område – fører til en reel genoptagelse af forhandlingerne med reel vilje til ad politisk vej at skabe en tostatsløsning. Så er den del af terrorismen taget ud, og så er de ideologiske terroristers anvendelse af Mellemøstkonflikten som argument også taget ud, og det tror jeg er vigtigt.

Kl. 14.50

Så vil jeg sige til hr. Søndergaard, at det ikke er sådan, at Irak uden videre har fulgt dekret 39. Privatiseringen er ikke en hovedprioritet for den midlertidige regering. Det er noget, man har talt om, det er noget, man også har besluttet at gøre gradvis, men ifølge mine oplysninger har man været nødt til at modificere CPA's dekret, og privatiseringen er ikke gennemført på nogen som helst måde, der svarer til, hvad dekret 39 gik ud på.

Til sidst vil jeg sige til hr. Søndergaard og hr. Søvnald, at jeg registrerer og også respekterer, at man også er imod denne vedtagelse, skønt jeg har svært ved at se, at man kan være imod den, men jeg kan ikke se, at man er kommet med alternativer, som overhovedet ville gøre situationen bare nogenlunde bedre.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Der er ikke nogen, der har noget til udenrigsministeren. Vi siger tak til udenrigsministeren, og så er vi fremme ved bemærkningerne fra ordføreren for forespørgerne, hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Med undtagelse af de positive bemærkninger, der også kom fra udenrigsministeren, om afholdelse af valg i Danmark for irakere, synes jeg generelt, at det er svært at takke for debatten i dag. Det plejer man ellers at gøre, når man afslutter

en forespørgselsdebat, men jeg synes faktisk ikke, det er så nemt, for mens ritzautogrammerne tikker ind om nye drab, om nye overgreb, om nye terroraktioner, så vælger det danske Folketings flertal at feje den væsentlige diskussion om terror som følge af Irakkriegen til side.

Jeg vil godt sige, at det forekommer mig efter 10 år i Folketinget at være intellektuel fattigdom af hidtil usete dimensioner at lade det danske folkestyre bruge 25 minutter på at diskutere, hvorvidt jeg har været i Irak eller ej, mens folk ligger og dør i Irak, og mens verden i øvrigt bliver et stadig mere usikkert sted som følge af denne krig.

Hvor er Osama bin Laden? Hvor er arrestationerne af den internationale terrors bagmænd? Hvorfor er vi i krig i Irak på et så åbenlyst løgnagtigt grundlag, når Irak hverken havde lod eller del i international terror? Hvorfor er der kun 20.000 mand i Afghanistan, mens der er 160.000 mand i Irak, når det er Afghanistan, der i årevis har været storleverandør af terrorister? Det er her, regeringen og Dansk Folkeparti har et forklaringsproblem.

Det forekommer mig at være en foragt for alvoren i situationen i Irak, der kan få regeringen og Dansk Folkeparti til at bruge tiden på at diskutere, om jeg har været i Irak eller ej. Det er en hån mod den situation, som koalitionen har ansvar for i Irak, med ifølge The Lancet 100.000 civile dræbte, med 400.000 børn med kronisk diarré, med fejlernæring, med vitaminmangel – dobbelt så mange som under sanktionerne før krigen – og med 200.000 organiserede modstandsfolk.

Jeg kan konstatere, at Det Radikale Venstre med sit forslag til vedtagelse har evnet at samle fra Socialdemokratiet til Dansk Folkeparti. Derfor virker statsministeren glad i dag. Den måske vigtigste og mest fatale udenrigspolitiske beslutning siden parlamentarismens indførelse er i dag blevet gjort til et ikketema takket været enighed om vedtagelsen.

Så skal jeg kvittere for udenrigsministerens svar omkring dødspatrujlerne. Udenrigsministerens svar var, at den danske regering ikke er informeret, at der endnu ikke er truffet beslutning, at det er en beslutning, der er på det foreløbige leje.

Kl. 14.55

Nu ved jeg, at Danmark har gjort det til et vigtigt princip at tage beslutninger i tide. Jeg vil godt spørge udenrigsministeren, om man vil rette henvendelse til den amerikanske regering og